

Tôi không còn cô đơn

Hùng Lâm

1. Tôi không còn cô đơn buồn khô héo bên dòng đời. Tôi không còn cô
2. Tôi yêu người anh em cùng tôi sống chung hằng ngày. Tôi yêu người chưa
đơn mặc cho năm tháng trôi xuôi. Tôi không còn cô đơn dù rằng bờ vai vất
quen từ phương nao đến nơi đây. Không quên lời dạy xưa mọi người là con Chúa
vả truyện lòng ngổn ngang mấy ngả lênh đênh tìm một mái nhà.
cả thì dù ngược xuôi tất tả nhưng xum họp một mái nhà.
Tôi đã gặp niềm vui từ khi lắng nghe lời Người. Tôi đã gặp niềm
Tôi yêu người nông dân làm bông lúa lên vàng trời. Tôi yêu người công
vui bừng lên trong đáy tim tôi. Tôi đã gặp niềm vui từ ngày tình yêu sáng
nhân làm cho nếp sống thêm tươi. Noi gương Người khi xưa làm thợ mà vui vất
tổ mở rộng hồn tôi bé nhỏ dắt tôi đến miền tôi mơ. **ĐK.** Chúa đã dạy
vả một người hòa chung tất cả nghĩa anh em cùng một Cha.
tôi Chúa đã dạy tôi yêu Chúa yêu người Chúa đã dạy
tôi yêu người như chính thân tôi. Tình yêu chân chính Vì nghĩa quên
thiệt hơn không tính
mình Còn gì cao quý bằng tình yêu biết hy sinh Chúa đã dạy
nghĩa trọng lợi khinh nổi vui thiên đình
tôi nhân ái công bình mạnh áo hạt cơm vui buồn chia sẻ cho
Chúa đã dạy tôi nhân ái công bình
nhau. Nhìn nhau không nói Mà ý khôn vơi còn đâu buồn
tình không biên giới biết bao là vui
cô đơn nữa người ơi. Bao là vui.